

8/12/2008

Ιδιωτική ζώνη (2007)

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΖΩΝΗ - LA ZONA

Σκηνοθεσία: Ροντρίγκο Πλα

Σενάριο: Λάουρα Σαντούγιου

Ηθοποιοί: Ντανιέλ Χιμένεζ Κάτσο,
Μαριμπέλ Βερντού, Κάρλος Μπαρδέμ

Χώρα: Μεξικό (Έγχρωμο)

Διάρκεια: 97'

- Διακρίσεις:**
- Βραβείο Χρυσό Ariel στον Mario Zaragoza, Β' Ανδρικού Ρόλου
 - Βραβείο Golden India Catalina στον Emilliano Villanueva, Καλύτερου κινηματογραφιστή
 - Βραβείο Σκηνοθεσίας στον Rodrigo Pla (Catalina Film Festival)
 - Βραβείο Sant Jordi στην Maribel Verdu, Καλύτερης Ισπανίδας Ηθοποιού
 - Βραβείο της Ένωσης Ισπανών Ηθοποιών στον Carlos Bardem (Ανδρικού Ρόλου)
 - Βραβείο FIPRESCI στον Rodrigo Pla
 - Βραβείο Luigi De Laurentiis στον Rodrigo Pla, Φεστιβάλ Βενετίας
 - 6 υποψηφιότητες ακόμη

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Φανταστείτε μια άθλια και φτωχή πόλη. Μια παραγκούπολη. Μια κόλαση. Στο κέντρο αυτής

της κόλασης ένας ιδιωτικός παράδεισος. Μια δεντροφυτεμένη περιοχή με εξαιρετικά σπίτια και μεγάλες αυλές με γκαζόν. Τους δυο αυτούς κόσμους χωρίζουν ηλεκτροφόρα σύρματα. Κανένας από την παραγκούπολη (Πόλη του Μεξικού) δεν μπαίνει στην πλούσια περιοχή (ιδιωτική ζώνη), εκτός για να εργαστεί σαν κηπουρός, σαν καθαριστής, σαν σεκιούριτι, σαν υπηρέτης...

Η αντιπαράθεση δύο κοινωνικά διαφορετικών τάξεων, μέσα από μια ιστορία ιδιωτικής απονομής του νόμου, σε μια βραβευμένη κοινωνική περιπέτεια, σκηνοθετημένη με νέυρο και καλές ερμηνείες.

Κάποιο βράδυ μια καταιγίδα διακόπτει το ρεύμα. Τρία πεινασμένα σπουργίτια, τρία αμούστακα παιδιά, βρίσκουν ευκαιρία και περνάνε τα σύρματα. Σκοπός τους να κλέψουν και να ξαναγυρίσουν στην κόλαση. Αμέσως, όμως, γίνονται αντιληπτά από τους σεκιούριτι, αλλά και από τους ιδιοκτήτες της "Ιδιωτικής Ζώνης". Τα όπλα αστράφτουν. Τα δυο παιδιά πέφτουν νεκρά. Το τρίτο κρύβεται...

Από το σημείο αυτό και μετά, αρχίζει το πραγματικό ενδιαφέρον της ταινίας. Με αφορμή αυτό το επεισόδιο, οι ιδιοκτήτες της περιφραγμένης περιοχής, της Εκάλης ας πούμε, μας αποκαλύπτουν το σκληρό και αδυσώπητο ταξικό εαυτό τους. Και μας προβληματίζουν και για το δικό μας μέλλον, όταν τα πράγματα σφίξουν ακόμα περισσότερο (μεγαλύτερη ανεργία, μεγαλύτερη φτώχεια). Ήδη,

πολλά σπίτια - φρούρια στη χώρα μας, στα βόρεια προάστια και αλλού, θυμίζουν την "Ιδιωτική Ζώνη" της ταινίας. Κανένας δε γνωρίζει τι γίνεται πίσω από τις ψηλές μάντρες.

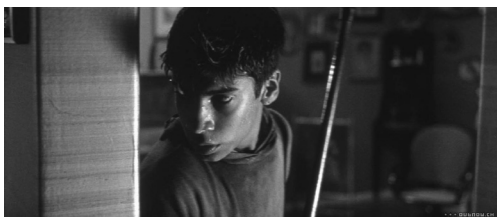
Στην ταινία, και αλλού, ίσως,... οι κάτοικοι της περιφραγμένης περιοχής, για να περιφρουρήσουν την πολυτελή και προκλητική ζωή τους, έχουν δημιουργήσει δικά τους ένοπλα αποσπάσματα, πέρα από τη δική τους, επίσης, ιδιωτική αστυνομία (σεκιούριτι). Ακόμα και τα μικρά οπλοφορούν και πυροβολούν. Και, βέβαια, γράφοντας τους νόμους στα παλιά τους παπούτσια, έχουν θεσπίσει δικούς τους κανόνες. Όποιος παραβιάσει το άσυλό τους, δολοφονείται εν ψυχρώ και χωρίς καμία προειδοποίηση. Στη συνέχεια, το πτώμα του μπαίνει σε νάιλον σακούλες και πετάγεται στα σκουπίδια. Στα σκουπίδια, επίσης με τον ίδιο τρόπο, πετάγεται και ο σεκιουριτάς που, ενδεχομένως, θα σκοτωθεί στις συγκρούσεις. Όλος αυτός ο ανεξέλεγκτος στρατός εξαπολύεται για να βρει και να σκοτώσει το μικρό φτωχοδιάβολο.

Κανένας, εκτός από τον κλειστό κύκλο τους, δεν πρέπει να μάθει ότι η "Ιδιωτική Ζώνη" έχει τους δικούς της νόμους και δε θέλει να δώσει λόγο για τις πράξεις της σε κανέναν. Αλλά, αν από σύμπτωση μαθευτεί πως κάποιος ή κάποιοι σκοτώθηκαν στην "Ιδιωτική Ζώνη", πάλι δεν τρέχει τίποτα. Η αστυνομία, η πραγματική αστυνομία, η αστυνομία της πολιτείας, κάνει τα στραβά μάτια (με το αζημίωτο, φυσικά).

Εφιάλτης! Πραγματικός εφιάλτης! Η παγκοσμιοποίηση του πλούτου και η παγκοσμιοποίηση της φτώχειας μικραίνει με μεγάλες ταχύτητες τις αποστάσεις. Το Μεξικό, τη Λατινή Αμερική, την Ασία, την Αφρική, την έχουμε "συνηθίσει". Εκεί, πια, ξέρουμε, η αξία του ανθρώπου είναι ελάχιστη έως και ανύπαρκτη. Ο θάνατος, έστω και από σφαίρα, πολλές φορές είναι λύτρωση! Εδώ, όμως, που έχουμε ακόμα κάποια αξία; Ή θα εκπέσουμε και εμείς, όπως τα τρία σπουργίτια της ταινίας; Για να λάβουμε τα μέτρα μας, παρακαλώ! Οι αποστάσεις, είπαμε, μικραίνουν!

N. ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ
ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Με την τρέλα που κυριαρχεί όταν ο όχλος παίρνει το νόμο στα χέρια του, καταπιάνεται η συγκλονιστική αυτή, βραβευμένη στο Φεστιβάλ Βενετίας (Χρυσό Λιοντάρι καλύτερης πρώτης ταινίας) "Ιδιωτική ζώνη" του πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη Ροντρίγκο Πλα.

Η ταινία αρχίζει με τρεις φτωχούς νεαρούς, από τις παραγκουπόλεις του Μεξικού, να προσπαθούν να διεισδύσουν στην προστατευμένη από ιδιωτική αστυνομία Ζώνη στο κέντρο της πόλης, όπου ζουν οι πλούσιοι πολίτες, για να κλέψουν ένα από τα σπίτια. Μια φαινομενικά απλή ληστεία που πάει στραβά, μετατρέπεται σε ανελέητο ανθρωποκτονηγέτο και αδικαιολόγητο αιματοκύλισμα, όταν οι προνομιούχοι της Ζώνης αποφασίζουν να πάρουν το νόμο στα χέρια τους.

Με βάση ένα καλογραμμένο σενάριο, με ορισμένους ολοκληρωμένους χαρακτήρες, και με μια προσεγμένη στις λεπτομέρειές της σκηνοθεσία, ο Ουρουγουανός Ροντρίγκο Πλα αφηγείται με τόλμη και ειλικρίνεια την ιστορία του, αντιπαραθέτοντας τους δύο διαφορετικούς κόσμους, από τη μια εκείνον των άπορων κατοίκων της πόλης κι από την άλλη εκείνο των "φυλακισμένων" στα τείχη της Ζώνης λιγοστών προνομιούχων, που η αίσθηση της εξουσίας αλλά και ο φόβος και η απομόνωση οδηγούν στη δημιουργία δικών τους κανόνων και νόμων, καταπατώντας την ελευθερία του ατόμου. Ένας κόσμος στον οποίο δεν καταφέρνει να διεισδύσει ή να ελέγξει ούτε η αστυνομία - σε μια σκηνή, ενώ ο αστυνόμος της περιοχής αρχικά καταφέρνει να μπει στη Ζώνη για να βοηθήσει τον κυνηγημένο νεαρό, αναγκάζεται, ύστερα από επέμβαση των ανωτέρων του, να αποχωρήσει.

ΝΙΚΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 24/7/08

Η "Ζώνη" είναι μια πλούσια, περιφραγμένη συνοικία της πόλης του Μεξικού, η οποία παρακολουθείται από κάμερες επί 24ώρου βάσεως. Η εισβολή τριών φτωχοπαίδων από τις διπλανές φαβέλες θ' αναστατώσει την ασφάλεια των τρομοκρατημένων ενοίκων και το μακελειό που θα ξεσπάσει θα είναι μόνο η αρχή. Καθώς βάζει τους κατοίκους της "Ζώνης" να καταδιώκουν τον μοναδικό επιζώντα, αρνούμενοι να τον παραδώσουν στην αστυνομία, είναι φανερό ότι ο νεοφώτιστος Ροντρίγκο Πλα έχει στο νου του κάτι περισσότερο από ένα καλοστημένο κυνηγέτο. Οι άδειοι δρόμοι της "Ζώνης", οι πλονζέ, μαγνητοσκοπημένες εικόνες και η απειλητική ησυχία υποβάλουν ένα σκηνικό μελλοντολογικού θρίλερ, την ίδια στιγμή που η κοινωνική κριτική είναι διαρκώς παρούσα, σε μια εύθραυστη ισορροπία η οποία κερδίζεται και χάνεται διαρκώς. Οι μονοδιάστατοι χαρακτήρες και οι μελό καταγγελίες αλλάζουν θέση με ζωντανά ηθικά διλήμματα και σκηνές γεμάτες ένταση, τυλίγοντας το ψυχολογικό/αστυνομικό αυτό δράμα στη σκληρή κόλλα της τριτοκοσμικής πραγματικότητας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ
ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ

ΡΟΝΤΡΙΓΚΟ ΠΛΑ - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Novia mia (1996), El Ojo en la nuca (2001), La zona (2007), Desierto adentro (2008).